

Työeläkelaitoksille

MAATALOUSYRITTÄJIEN RYHMÄHENKIVAKUUTUS

Tasavallan presidentti vahvisti 23.12.1988 lain maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta (1222/88) sekä asetukset maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen 1 ja 10 §:n (1223/88) ja maatalousyrittäjien eläkeasetuksen 1 §:n muuttamisesta (1224/88). Hallituksen esitys mainituksi laiksi on lähetetty eläkelaitoksille yleiskirjeen A 25/88 liitteenä. Laki vahvistettiin hallituksen esityksen mukaisena.

Maatalousyrittäjien ryhmähenkivakuutus koskee niitä maatilatalouden harjoittajia, kalastajia, poronomistajia sekä heidän perheyriyksensä jäseniä, jotka ovat ottaneet MYEL:ssä säädettyä vähimmäiseläketurvaa koskevan pakollisen vakuutuksen. Edunsaajat, vakuutussumman saamisen edellytykset, summan suuruus ja sen suorittaminen määräytyvät maatalousyrittäjien ryhmähenkivakuutuksen ehtojen mukaisesti. Ehdot vahvistaa sosiaali- ja terveysministeriö ja niiden tulee olla kulloinkin voimassa olevien työntekijäin ryhmähenkivakuutuksen ehtojen mukaiset.

Samalla lisättiin myös maaatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesääntöön ryhmähenkivakuutusta koskevat maininnat. Maatalousyrittäjien eläkeasetukseen tehtiin lähinnä tekninen maatilatuloveroasetuksesta johtuva muutos.

Laki ja asetukset tulivat voimaan 1.1.1989.

ELÄKETURVAKESKUS

Antti Suominen

Pentti Koivistoinen

LIITTEET

Laki maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta (1222/88)
Asetus maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen 1 ja 10 §:n muuttamisesta (1223/88)
Asetus maatalousyrittäjien eläkeasetuksen 1 §:n muuttamisesta (1224/88)

N:o 1222

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 13 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (913/81), sekä *lisätään* lakiin uusi 9 a, 9 b ja 10 a § sekä 15 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 15 päivänä maaliskuuta 1974 ja 7 päivänä tammikuuta 1977 annetuilla laeilla (219/74 ja 20/77), uusi 3 momentti, seuraavasti:

9 a §

Maatalousyrittäjä, joka on 1 §:n säännösten mukaisesti ottanut tässä laissa säädettyä vähimmäiseläketurvaa koskevan vakuutuksen, liitetään myös maatalousyrittäjien ryhmähenkivakuutukseen. Hänen kuoltuaan edunsaajilla on oikeus saada ryhmähenkivakuutuksen vakuutussumma tämän lain mukaisesti. Edunsaajat ja vakuutussumman saamisen muut edellytykset sekä vakuutussumman suuruus ja sen suorittaminen määräytyvät maatalousyrittäjien ryhmähenkivakuutuksen ehtojen mukaisesti. Ehdot vahvistaa maatalousyrittäjien eläkelaitoksen esityksestä sosiaali- ja terveysministeriö ja niiden tulee olla kulloinkin voimassa olevien työntekijäin ryhmähenkivakuutuksen ehtojen mukaiset. Ministeriö voi kuitenkin ehtoja vahvistaessaan poiketa työntekijäin ryhmähenkivakuutuksen ehdoista, jos poikkeama on vähäinen ja johtuu maatalousyrittäjätoiminnan erityisestä luonteesta. Jos syntyy epäselvyyttä siitä, mikä on edellä tarkoitettu työntekijäin ryhmähenkivakuutus, sosiaali- ja terveysministeriö ratkaisee asian.

9 b §

Jos maatalousyrittäjien eläkelaitos on maksanut tämän lain mukaisen vakuutussumman ja sittemmin ilmenee, että edunsaajalla on

oikeus suoritukseen muusta ryhmähenkivakuutuksesta, siirtyy edunsaajan oikeus suoritukseen maatalousyrittäjien eläkelaitokselle tämän lain nojalla suoritettua korvausta vastaavalta osalta.

10 a §

Maatalousyrittäjä, jota tarkoitetaan 9 a §:ssä, on velvollinen ryhmähenkivakuutusta varten suorittamaan vakuutusmaksun, jonka perusteet sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa maatalousyrittäjien eläkelaitoksen esityksestä. Maksu lasketaan vuotuisena tasamaksuna siten, että maksujen yhteismäärän tulee kattaa kaksi kolmannesta ryhmähenkivakuutuksen korvausmenoista. Tässä pykälässä tarkoitetuista vakuutusmaksuista on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä 10 §:n mukaisista vakuutusmaksuista on säädetty.

13 §

Tämän lain mukaisten eläkkeiden ja muiden etuuksien kustannuksista vastaavat maatalousyrittäjien eläkelaitos ja valtio. Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen kustannettava osuus muodostuu eläkelaitoksen saamista vakuutusmaksuista, joista on vähennetty eläkelaitoksen kohtuulliset hoitokulut, ja sijoitusten tuotoista. Valtio vastaa eläkkeiden ja muiden etuuk-

sien kustannuksista muilta osin, kuitenkin niin, että ryhmähenkivakuutuksen korvausmenoista valtion vastuulla on yksi kolmannes. Vakuutusmaksuina ei oteta huomioon niitä maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja, jotka on jätetty ulosottotoimin perittäviksi tai valvottu konkurssissa.

15 §

Eläkelaitoksen 9 a §:n soveltamista koske-

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1988

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

viin päätöksiin saa hakea muutosta ja päätöksen poistamista siten kuin 1 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989.

Oikeutta ryhmähenkivakuutuksen vakuutussummaan ei ole, jos maatalousyrittäjä on kuollut tai hänen 9 a §:ssä tarkoitettu vähimmäiseläketurvaa koskeva vakuutuksensa on päättynyt ennen tämän lain voimaantuloa.

Ministeri *Tarja Halonen*

N:o 1223

Asetus

maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen 1 ja 10 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1988

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1969 annetun asetuksen, joka sisältää maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön, 1 §:n 2 momentin 1 ja 3 kohta ja 3 momentti sekä 10 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta,

sellaisina kuin ne ovat 21 päivänä toukokuuta 1982 annetussa asetuksessa (377/82), näin kuuluviksi:

1 §

Eläkelaitoksen tehtävänä on lisäksi:

1) antaa viranomaisille lausuntoja ja tehdä esityksiä maatalousyrittäjien eläke- ja työvahinkoturvaa sekä ryhmähenkivakuutusta ja niiden kehittämistä koskevissa asioissa;

3) suorittaa maatalousyrittäjien eläke- ja työvahinkoturvaa sekä ryhmähenkivakuutusta koskevia tutkimuksia sekä laatia niitä koskevia tilastoja.

Esitykset maatalousyrittäjien työvahinkoturvan ja ryhmähenkivakuutuksen kehittämiseksi on eläkelaitoksen tehtävä sosiaali- ja terveysministeriölle, maatalousyrittäjien eläkelain kehittämiseksi muilta kuin ryhmähenkivakuutusta koskevilta osilta eläketurvakeskukselle ja

luopumiseläkelain kehittämiseksi maa- ja metsätalousministeriölle.

10 §

Hallituksen tehtävänä on:

1) päättää eläke- ja työvahinkoturvan sekä ryhmähenkivakuutuksen järjestämisestä, vakuuttamisvelvollisuudesta vapauttamisesta sekä eläkkeitä ja työvahinko- ja ryhmähenkivakuutuskorvauksia koskevista asioista;

2) antaa lausuntoja ja tehdä esityksiä eläke- ja työvahinkoturvaa sekä ryhmähenkivakuutusta ja niiden kehittämistä koskevissa asioissa;

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1988

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Tarja Halonen*

N:o 1224

Asetus
maatalousyrittäjien eläkeasetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1988

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä marraskuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkeasetuksen 1 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa asetuksessa (941/72), näin kuuluvaksi:

1 §

Viljeltynä maatalousmaana pidetään peltoa ja puutarhaa. Kasvullisena metsämaana pidetään maatilatalouden tuloveroasetuksen (233/88) 6 §:ssä tarkoitettuihin veroluokkiin kuulu-

via tai, milloin sanotun asetuksen mukaista veroluokitusta ei ole toimitettu, niihin viimeksi toimitetussa verotuksessa luettuja metsämaita.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1988

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTOMinisteri *Tarja Halonen*